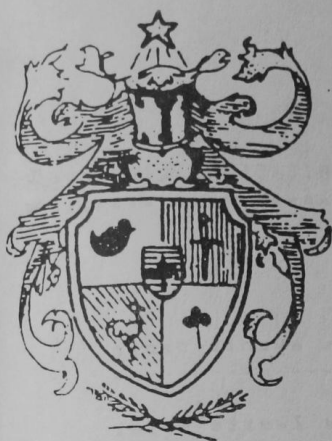
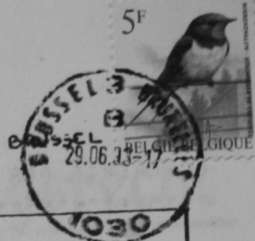

AFGIJFTE KANTOOR 1140

Dr H. Steenwegen
Procemie weg 66
3303 Tienen

tydschrift

FAMILIESCHON

N° 190

Anno : XXXIV

DRIEMAANDELIJKS
TRIMESTRIEL

III/1993

De V. Geslachten
Les V. Lignages

Hoegaarden

VERUITGEVER
EDITEUR RESP.

H. Van Nerum
Maquisstraat 44
1140 Brussel

CONFRERIE DER V GESLACHTEN

CONFRERIE DES V LIGNAGES

ART.

Stichting , 9.12.1741
Fondation

Rechthebbende geslachten

Lignages ayants-droit

Servais Sweerts x Angeline Sweerts	dixit : De Zwarte Merel Le Merle Noir
Hubert Sweerts x Barbe Van Osmael	dixit : Het Groene Kloverblad Le Trefle Vert
Charles Van Nerum x Barbe Sweerts	dixit : De Gulden Lelie Le Lys d' Or
Henri Hoebancx x Anne Sweerts	dixit : Het Zilveren Zwaard Le Glaive d' Argent
Henri Struys x Elisabeth Sweerts	dixit : De Zilveren Struisvogel L' Autruche d' Argent

BEHEER

ADMINISTRATION

Hoofdzetel - Siège social: 't nieuwhuys - Ern. Ourystraat 2/4
3320 HOEGAARDEN

Tel : 016/76.62.94

Secret. & Redact. : Rue du "Maquis" straat , 44
1140 BRUSSEL - BRUXELLES

Prk. - CCP : n° 000/0895026/07 "Confrerie der V Geslachten Hoegaarden

ERERAAD

CONSEIL D'HONNEUR

- + Z.E.H. Henri Peeters, Pastoor en Landdeken van het Concilie van Hoegaarden
- + Sieur J.M. Lowet - Oury, Président d'honneur et Administrateur délégué
de la Raffinerie et Sucreries du Grand-Pont
- + Dhr. L. Borremans , Ere Ambassadeur van ZM de Koning der Belgen
- Dhr. G. Puttevils, Ere Ambassadeur van ZM de Koning der Belgen
- Dhr. Baron Charles Roberti de Winghe, Ere-Notaris
- Eerw. Hr. J. Vandervelpen, Deken van Hoegaarden

BESCHERMRAAD

COMITE DE PATRONAGE

College van Burgemeester en Schepenen van Hoegaarden

Museum 't Nieuwhuys - Stichting Julien Van Nerum - VZW Hoegaarden

ART. 723:

Het eigendoms- en vrij beschikkingsrecht

Toen in 1870 de Confrerie werd ontbonden en alleen de Gulden Lelie bleef voortbestaan, zaten onze voorouders met hun handen in de haren. Wat moest er nu met het familie-archief gebeuren " 't alphabet der Ligna-giën" genaamd; want daaromtrent bestond geen enkele inventaris, noch de minste proceduurregels inzake bewaring of bestemming.

Zulks was zeer verwonderlijk voor een zo sterk en goed gestructureerde familie-corporatie als deze der V Geslachten van Hoegaarden, die nochtans alles had neergeschreven voor het nageslacht.

In 1780 bij de officiële ingestelling van het eigenlijke gildeleven, was er wel onderling overeen gekomen, dat "elke gilde haar eigen archief en panden in bewaring zou houden en veilig stellen, om niet teloor te gaan en in geen vreemde handen te vallen". Maar op dat ogenblik hadden zij aan geen ontbinding gedacht.

Zo ging het tot 1805 door de vijf gilden en zo deden nadien de drie gilde-allianties het verder, naar het voorbeeld van hun voorgangers. Volgens hun beste vermogen bleven zij elk langs hun kant hun eigen archief en familiepanden bewaren. Wel grepen er onderling enkele uitwisselingen van dokumenten en stamschriften plaats, waarvan dan kopijen werden gemaakt, doch andere voorschriften waren er niet.

In 1870 bij de ontbinding van de Confrerie werd besloten, dat elke gilde-alliantie zelf de bestemming van haar patrimonium (braken, banieren, archief enz...) zou bepalen. (Zie FS art. 576)

Rond dat tijdstip bevond het hoofdarchief zich op de Pastorij van Hoegaarden, in handen van Pastoor Deelen, het Sweertsarchief (Merel en Klaver) bij Henri Vandertaelen te Hoegaarden en het Leliearchief bij diens moeder Elisabeth Van Nerum (Weduwe Vandertaelen) en het Hoebancx-Struys archief, met inbegrip van de bindels der studiebeursfundatie, bij Eduard Lintermans te Tienen.

De Gulden Lelie die de ontbinding niet wilde erkennen, bleef alleen boven water en eiste het hoofdarchief op, maar dat werd hen koppig geweigerd door Pastoor Deelen. Hun eigen archief bleef integraal bewaard door Elisabeth Van Nerum (in het huidige Rusthuis van Hoegaarden).

Zo gebeurde ook met het Hoebancx-Struys archief dat in handen bleef van Eduard Lintermans, gezien deze het Collateursschap der studiebeursstichting bleef verzekeren bij de Provinciale Commissie van Brabant.

De ontbonden Sweerts-alliantie had ongelukkiglijk besloten, dat elke familie-tak zijn deel mocht opeisen (zie FS art. 424). Zo verdwenen verschillende dokumenten, die door de families Putzeys, Lowet e.a. werden opgeëist. Het overblijvend gedeelte bleef door Henri Vandertaelen bewaard tot aan zijn dood in 1873, toen zijn moeder het overnam en bij het Leliearchief voegde, dat zij reeds van in 1832 in bewaring had.

In 1874 stond zij de twee archieven (Sweerts en Lelie) af aan haar kleinkozijn Eduard Van Nerum, die haar als gildegriffier had opgevolgd. Deze maakte afschriften van de bijzonderste oorkonden en schonk ze aan de verschillende takken van het Leliehuis.

In 1891 vertrouwde hij een deel toe aan Arthur Van Nerum, ter uitvoering van zijn griffierschap, dat hij van Eduard Van Nerum had overgenomen, toen deze tot Onderdeken was opgekommen. Doch wegens een gerezen familie-conflict met zijn stiefvader, die een zekere bescherming gebood van Eduard Van Nerum, diende Arthur Van Nerum in 1897 zijn ontslag in en verbrande, in een vlaag van woede, verscheidene dokumenten (zie FS art. 381). Het overblijvende werd door Eduard Van Nerum terug gevorderd.

In 1906 stierf Eduard Lintermans, die de Collateursbundels aan de Provinciale Commissie had voorbestemd en het archief van de voormalige Hoebancx-Struys Alliantie aan zijn zoon Constant had geschonken. Deze werd later Kanunnik te Mechelen, waar het archief na zijn dood spoorloos verdween. (Zie FS art. 667). Zo geschiedde insgelijks met het hoofdarchief, dat op de Pastorij zoek geraakte. Dat waren de noodlottige gevolgen van de verdeeldheid der archiefbundels.

In 1908 hield echter ook de Gulden Lelie op te bestaan. De toenmalige Ouderdomsdeken Eduard Van Nerum had het voelen aankomen, want in 1905 had hij nog een archiefwet opgesteld (de enige die ooit op papier werd neergeschreven), om het overgebleven en in zijn bezit zijnde familiearchief te beveiligen, teneinde niet in de fouten te hervallen van 1870.

Deze archiefwet zag er uit als volgt (uit het frans vertaald) :

- Te nemen maatregelen voor de archiefbewaring bij verdwijning der Lelie -

- a. Al de bestaande archiefstukken, zowel deze der Confrerie en andere Geslachtenfamilies, als deze der Lelie, zullen geconcentreerd en verzameld worden in één enkel depot.
- b. Dit depot zal worden gehouden door mijn neef Hubert Van Nerum uit Hoegaarden en na hem door zijn nakomelingen.
- c. De dokumtenten zullen worden gerangschikt en veilig gesteld in een gesloten koffer.
- d. Bij een latere heropflakking der Lelie of andere Alliantie, zal het archief terug worden overgemaakt aan de nieuw verkozen griffier(s), voor de delen waarop zij recht hebben.
- e. Nochtans, als er na 25 j., de nodige nadenkingstijd voor één generatie, zich geen enkel nieuw teken voordoet, treedt de kleine verjaring (petite prescription) in voege, waardoor de archiefbewaarder het naakt eigendom (nue-propriété) verwerft van de stukken die hij heeft beveiligd.
Indien tussen de 25 en 50 j. zich een heropleving voordoet, wordt de teruggave voorgeschreven (d.w.z. dat het naakt eigendomsrecht verviel).
- f. Na een periode van 50 j., tijdspanne van twee generaties, zonder enige zichtbare wijziging, wordt de grote verjaring (grande-prescript) ambts-halve van kracht, die aan de bewaarder het volle eigendomsrecht (pleine-propriété) verleent, zonder de minste verplichting van teruggave.
- g. Dit recht verschafft hem het volledig genot om vrij te beschikken over alle titels, acten, brieven, dokumenten, schriften en andere stukken, alsook over alle voorwerpen en panden der Geslachtenfamilies.
- h. Voor de archiefdelen van de Confrerie en andere Geslachten dan deze der Lelie, die in 1870 werden ontbonden, zal de verjaringstijd berekend worden met terugwerkende kracht.
- i. De verworven rechten zijn onaantastbaar en zonder beroep.
- j. Het moreel eergevoel van de bewaarder, t.o.v. de stichtingen der voorouders, zijn niettemin gewenst, ingeval van heropleving of officiële heroprichting van de Lelie of andere gilde-alliantie.

Alzo werd opgesteld te Hoegaarden, op 3 VII 1905
door mij Eduard Van Nerum, Vle Deken der Gulden Lelie.

Il est plus à même pour la conservation de la surface
en cas de danger de la voir.

Leaf of paper in box no

Car les pines d'argences voyant les vifpes sur les pines de la Confiance
de la pines de la Confiance qui voyent de la pines de la Confiance
de la pines de la Confiance qui voyent de la pines de la Confiance

assemblage can not put it under a definite
 label. To put me here goes under Church for theory &
 the other I don't put so positive.

[illegible]

Scelte

I have been so ill it has
been impossible for me to
do anything but rest.
I am now much better,
but still very weak.

requisitos para
ca. cualquier cosa
propias que los va hacer recibir
La manera d'alterar, lo mejor de recibir
es. El primer si me
Hacer una manera
de recibir, lo
que me interesa

[illegible]

one. These persons, in doing a dangerous
service, proposed to have their names
published in the Journal, and modified to protect the

la République est promise.
Le pays le plus riche de l'Europe
est promis à la République.

[illegible]

il y en a eu pour et pour
Solenne, l'abbé de la Roche-Audoubert de noblesse
Solenne, l'abbé de la Roche-Audubert de noblesse
Solenne, l'abbé de la Roche-Audubert de noblesse

[illegible]

substantially, with the following
 amendments: 1. That the
 Commission be authorized to
 make any and all changes
 in the proposed bill, and to
 report the same to the Senate
 at such time as it may see
 fit.

En tout ce que regarde les intérêts de la République
 les citoyens ont des droits que le Roi de France a

[illegible]

to present

in the study acquired and in foreign letters
I have replied.

For the purpose of the purchase of the land of the
the land of the

1. - The subject matter of the present paper is the question of the relation of the present to the past, or, in other words, of the present to the future.

Je m'en souviens, j'ai vu
 le no d'arrivée j'ai vu
 dans l'arrivée j'ai vu
 dans l'arrivée j'ai vu

Je ne puis que vous
remercier de l'envoi de
votre lettre et de la
bonne réception de
votre envoi.

to one of the
entire
C. P. P.

Cum. respice ad Part.

Quart. no 25 de
a. 1850. (no 1)

1861

Mr. Edward J. Edwards

14. *off. D. sin.*

11

22

1871

100

In toepassing van deze wet had Eduard Van Nerum reeds met terugwerkende kracht, van in 1895 (1870 + 25) het naakt eigendom verworven van het Sweertsarchief.

In 1910 bereikte hij de hoge ouderdom van 80 j. en stond ingevolge dezelfde wet "het Sweertsarchief met naakt eigendom" en ook "het Leliearchief" in aanzoek van hetzelfde" af aan zijn neef Hubert Van Nerum uit het Nieuwhuys te Hoegaarden. Slechts enkele schriften nopens eigen stamvertakking had hij in handen van zijn dochter Felicia gelaten.

De keuze van Hubert Van Nerum als deponhouder was geen louter toeval geweest. Hij was immers, als Raadsheer, de gilde tot op het einde trouw gebleven en behoorde tot de tak "Theodore Van Nerum x Dewelde", die buiten het familie-conflict was gebleven, wat voor de andere leden uit de Raad niet het geval was geweest.

Zo zien wij dat :

- Arthur Van Nerum uit de tak "Charles Van Nerum x De'oor" in 1897 als griffier de gilde met ruzie had verlaten en hierin zijn broeder François had betrokken,
- François Van Nerum uit de tak "Joannes Van Nerum x Collin" als O/Deken in 1898, ingevolge de heersende "confusie" zijn ontslag had gegeven,
- Leon Van Nerum uit de tak "Livinus Van Nerum x Cipers" wel trouw was gebleven als comptorist, maar tot de tak behoorde die aan de basis had gelegen van het conflict (zie FS art. 324),
- de andere takken ofwel de streek ladden verlaten of alle interesse verloren.

Hubert Van Nerum stierf in 1919 en toen namen zijn twee dochters Leontine en Hélène de archiefkoffers over. In 1920 (1870 + 50) verwierven zij het volle eigendoms en vrij beschikkingsrecht van het Sweertsarchief en hadden ondertussen verschillende verloren geraakte documenten kunnen terug winnen. Bovendien stond ook Felicia Van Nerum haar deel af aan de gezusters Van Nerum.

In 1927 mislukte een poging ter heroprichting van de Confrerie (zie FS art. 423), waardoor de gezusters alle hoop begonnen op te geven en de familie-koffers verzegelden.

In 1933 verwierven zij ook het naakt eigendom van het Leliearchief (1908 + 25). Toen toonden zij aan hun neef Hubert II Van Nerum (kleinzoon van Hubert I) de koffers, zeggende dat daarin de familiebijbel stak, die hij later zou overerven en nooit mocht laten verloren gaan.

Na hun dood in 1952 schonk broeder Julien Van Nerum de twee koffers met de verworven rechten aan zijn zoon Hubert (II). Deze begon dokument na dokument te lezen en te herlezen, te ontcijferen en uit te pluizen, tot wanneer hij eindelijk de waarde ervan besepte en er een passievolle vrijetijdsbesteding van maakte. Hij studeerde stamboomonderzoek, heraldiek en heemkunde in en ging te leer bij de historicus Past. Jozef Vander Velpen, de stads-archivaris Jan Wauters te Tienen, de genealogicus Ambassadeur Louis Borremans en de heraldicus Oud-Gevolmachtigd Minister Frederic Collon te Brussel.

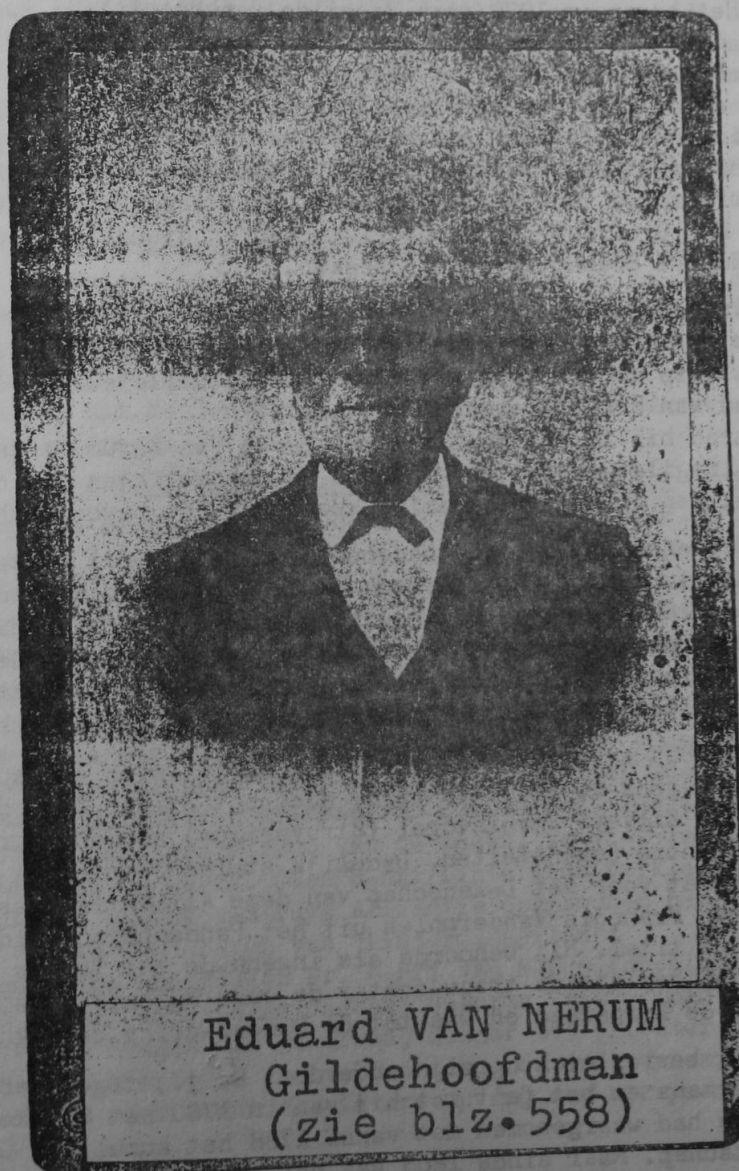
In 1958 verwierf hij op zijn beurt het volle eigendoms- en vrij beschikkingsrecht van het Leliearchief (1908 + 50), dat hij ten persoonlijke titel aanzienlijk had weten uit te breiden, door recuperatie van meerdere akten uit verschillende stamvertakkingen.

Het ganse archief was nu zijn exclusief bezit geworden en hij kende het van A tot Z.

In 1959 verzocht zijn vader hem, de familie-kroniek voort te zetten, en de verloren gegane stichting der voorouders terug op te bouwen. In 1960 verscheen het eerste familietijdschrift en samen met zijn vader bracht hij de diverse familietakken opnieuw samen, die in 1961 tot de heroprichting van de Gulden Lelie besloten. In 1965 kwam in 't Nieuwhuys een familiemuseum tot stand en in 1971 stond de Confrerie terug uit haar diepe slaap op. Vanaf 1979 schitterde de ster van de oude Geslachten terug aan het firmament, om in 1991 bij de 250ste verjaring van de Confreriestichting tot volle ontploeiing en uitstraling te komen.

Reeds 41 j. lang (vanaf 1952) heeft Hubert Van Nerum het familiearchief in handen. Zonder dit archief zou er weinig of niets bekend geraakt zijn nopens het vroegere gildeleven en zeker nooit tot een wedergeboorte van de Confrerie hebben geleid.

In het belang van de V Geslachten heeft hij de beschrijvende inventaris opgemaakt van het volledig archief, zowel van de delen die voor 1870 en 1908 werden verworven en waarvan hij het volle eigendoms- en vrij beschikkingsrecht heeft bekomen, als van het deel dat na de heropleving van 1961 werd verzameld en aan de Confrerie toebehoort. Hij liet ook in 1992, ter bewaring en bescherming van het familiearchief, de archiefwet van 1905 aanpassen en herbekrachtigen, teneinde alles in de toekomst veilig te stellen bij een eventueel opnieuw stilvallen van Confrerie-of gildeleven.

Eduard VAN NERUM
Gildehoofdman
(zie blz. 558)

ART. 724: HOE LINTERMANS DE TOP BEREIKTE

De enige niet-naamdragende basisfamilie, die in het Confrerie-leven ooit het Dekenschap verwierf, was de familie Lintermans. Van bij de oprichting der Zwaardgilde (1772) waartoe zij behoorde, tot aan de ontbinding van de Confrerie (1870), heeft zij bestendig een vooraanstaande rol gespeeld, zelfs gedurende 65 j. aan het hoofd van haar Alliantie gestaan en niet minder dan 26 j. de zetel van Hoofddekens in de Confrerieraad bezet. Zij was een van de meest trouwe en gewetensvolle families uit de V Geslachten.

* * *

Het begon in 1772 toen de gilde van het Zilver Zwaard werd opgericht door Hubert Hoebanx, zoon van de stamvader Henricus Hoebanx en Keurheer van zijn Geslacht. Het ontbrak hen echter aan basis-naamdragers, zodat zij zich verplicht zagen, om bij de aanvang beroep te doen op ingehuwde takken. Een hiervan was Notaris en Schepen Renier Lintermans, die zich dadelijk bereid verklaarde en O/Deken werd bij het Zilver Zwaard, waarvan hij medestichter was. Tevens verzekerde hij in kumul het Griffier- en Comptoristschap en diende getrouw zijn schoonbroeder Hubert Hoebanx, de Gildedeken.

In 1790 droeg Renier Lintermans wegens ziekte zijn titel en functies over op zijn oudste zoon Jean Henri Lintermans (23 j.), die schrijver was. Deze zou in 1792 bovendien als 2e Collateur worden aangesteld in de Raad van de studiebeursfundatie. In 1794 trad hij in het huwelijk met Barbe Van Nerum, zijn kleinnicht uit de Leliegilde, zodat de kinderen en nakomelingen uit dit huwelijk gesproten, een dubbele afstamming kregen uit de bevoorrechte geslachten.

Tijdens het Schrikbewind behoorde Jean Henri Lintermans tot de Conspiratie in de z.g. St Henricus Broederschap. Na de dood van Hubert Hoebanx in 1801 werd hij tot Keurheer van het Hoebanx-huys uitgeroepen en als Municipaal agent te Hoegaarden verkozen. Hij woonde in een vleugel van 't Nieuwhuys (huidig meubelsalon Emanuel) en vestigde zich in 1804 in 't Alcôve (ouderlijk huis gelegen op de Nermische baan 7 & 9).

In 1805 werd de Confrerie terug in 't leven geroepen, na 10 j. lamlegging wegens de Besloten Tijd; doch het Zilver Zwaard (Hoebanx-gilde) en de Zilver Struisvogel (Struysgilde) zouden voortaan tot één enkele Alliantie samensmelten. Dadelijk stelde Jean Henri Lintermans zich candidaat voor het Dekenschap van deze Alliantie, maar ook de oude brouwer Jean François Vandermolten uit het Pannenhuis (huidig Rusthuis) beoogde deze titel. Hij behoorde als ingehuwde tak tot de voormalige Struysgilde, had steeds trouw achter de oude Regentie gestaan als gezwoorene in de Dorpsraad en was tot de Samenzwering betrokken geweest.

Hij beriep zich op zijn ouderdom, ⁷³83 j., tegenover slechts 38 j. voor Lintermans en het feit dat hij van in 1780 het O/Dekenschap van de Struysgilde had waargenomen met vanaf 1788 het kumul van Griffier- en Comptoristschap. Maar sinds 1805 was het ouderdomsrecht afgeschaft en de Hoofdraad, waarin Jacques Philippe Van Nerum als Deken en Jacobus Sweerts als O/Deken zetelden, wilde van bij de heraanvang geen moeilijkheden verwekken, zodat zij naar de Alliantieraad verwezen, waar door

geheime stemming de kandidaat zou moeten verkozen worden. Maar deze verkiezing ging niet door, omdat er ondertussen onenigheden waren ontstaan tussen de afstammelingen uit de Zwaardgilde en deze van de Struysgilde.

Toen zou Jacobus Sweerts aan Vandermolén hebben verweten dat hij veel te oud was geworden, om nog degelijk Confreriewerk te kunnen verrichten, waarop Vandermolén hem zou geantwoord hebben, dat hij (Sweerts) een uitgedreven monnik was zonder priesterwijding. Dat geschil had tussen Sweerts en Vandermolén een breuk uitgelokt, die nu haar gevolgen zou krijgen.

De Hoofdraad beging de fout, de verkiezingen binnen de Alliantie niet te verplichten en zelf de beslissing te nemen. Zij gaven de voorkeur aan Lintermans, omdat deze een afstammeling was door geboorte, wijl Vandermolén tot de Confrerie behoorde door huwelijk. En het was Lintermans die tot Deken der Hoebancx-Struys Alliantie werd uitgeroepen en tevens als Raadsheer en Stamdelegataris opgenomen werd in de Confrerieraad.

Alsdan ging Lintermans dadelijk over tot de samenstelling van zijn Raad. Hij benoemde Vandermolén tot O/Deken, zijn schoonbroeder Joseph Vanden Bempt uit 't Paradijs tot Raadsheer en zijn broeder Hubert tot Griffier-Comptorist. Dat lokte nieuw verzet uit vanwege Vandermolén, die de ongelijke zetelverdeling in de Alliantieraad aankloeg en hij eiste het Griffier- en Comptoristschap op voor zijn zoon François, waardoor de zetelverdeling evenredig zou worden.

Maar andermaal stelde de Hoofdraad zijn weto, verklarende dat alleen de Deken het recht had de mannen aan te duiden om in zijn Raad te zetelen. De Hoofdraad bekrachtigde de benoeming van Hubert Lintermans en daarbij bleef het. Vandermolén bleef als O/Deken zetelen, maar meer uit vorm dan uit belangstelling. Na zijn dood in 1812 verdween de laatste Struystelg uit de Confrerie. Het Zwaard had hen overvleugeld met de hulp van de Hoofdraad.

In ¹⁸⁰⁸1812 werd Joseph Vanden Bempt O/Deken en klonk Hubert Lintermans op tot Raadsheer, met behoud van het Griffier- & Comptoristschap. Twee jaren later overleed Vanden Bempt en het was Hubert Lintermans die hem als O/Deken opvolgde. De zetel van Raadsheer bleef onbezet. Lintermans wist wat hij deed, want hij wilde een monopolium opbouwen voor eigen familie. Hij hield de plaats vrij voor zijn zoon Norbert die toen pas 13 j. was geworden.

In 1824 toen Norbert de ouderdom van 23 j. bereikte, werd hij tot 2e Collateur in de Fundatieraad aanstellen en een jaar later beklom hij ook de zetel van Raadsheer in de Alliantie. Toen droeg Hubert Lintermans zijn taak van Griffier en Comptorist over op zijn neef Joseph Lintermans, 20 jarige zoon van de Deken. De vier zetels waren nu door vier Lintermans bezet. Jean Henri Lintermans verklaarde toen in de Hoofdraad dat de Hoebancx-Struys Alliantie opgehouden had te bestaan en voortaan de naam zou dragen van "Lintermansgilde".

De toenmalige Hoofddeken Dr. Henri Van Nerum (opvolger van Jacques Philippe Van Nerum) en O/Deken Jacobus Sweerts (sinds 1810 zonder benoeming Pastoor van Hoegaarden geworden, zonder tot priester te zijn gewijd) verzetten zich hiertegen en stelden terug de oude benaming in, alzo een deur open latend voor eventuele latere opvang van Struys-afstammelingen.

In 1927 werd Norbert Lintermans tot 1e Collateur in de Fundatieraad benoemd. Overal waren de Lintermans nu stevig ingeworteld. Na de dood van Pastoor Jacobus Sweerts in 1841 volgde Jean Henri Lintermans hem zelfs als O/Deken op in de Hoofdraad en drie jaren later, na het overlijden van Dr. Henri Van Nerum, bereikte Jean Henri Lintermans de top. Hij werd plechtig tot Deken van de Confrerie gekroond en liet de rode stamkleur wapperen boven alle gildeleven.

In 1848 stierf O/Deken Hubert Lintermans en werd opgevolgd door Norbert Lintermans, wijs Joseph Lintermans tot Raadsheer werd ingesteld. Toen werd aan François Lintermans, 40 jarige zoon van de Deken, het griffier- & comptoristschap toegekend. Hij had in deze functie grote ervaring opgedaan, want sedert 1838 reeds stond hij zijn broeder Joseph bij. Vanaf nu zetelden de vader met zijn drie zonen in de raad, die zij "de Lintermansraad" noemden.

Jean Henri Lintermans overleed in 1850. Zijn zoon Norbert volgde hem op als Keurheer van 't Hoebancx-huys, Hoofddeken van de Confrerie en Deken der Alliantie, wijs hij tevens als 1e Collateur in de Fundatieraad bleef zetelen. De plaats van O/Deken in de Alliantie kwam aan zijn broeder Joseph, wijs zijn andere broeder François tot Raadsheer opklom met behoud van Griffier- & Comptoristschap.

Jerôme Vanden Bempt (zoon van Joseph Vanden Bempt) en Hubert Van Haegendoren (kleinzoon van dezelfde) postuleerden alle twee de functie van griffier-comptorist. De Deken gaf hen echter te verstaan dat hij noch de ene noch de andere wilde bevoordelen, noch benadelen en daarom de functie tijdelijk in handen liet van zijn broeder François. Zo bleef de machtspeer in de familie Lintermans.

Norbert Lintermans kreeg het nochtans ernstig aan de stok met de families de Wilde en Rondas uit de Sweerts-Alliantie en geraakte ook in onenigheden met Pastoor Deelen uit Hoegaarden, Provisor van de Studiebeurs-fundatie. Lintermans was echter de "harde kern", hield voet bij stek en dreef zijn wil door, hierin ten zeerste gesteund door Pastoor Charles Van Nerum uit de Leliegilde (O/Deken in de Hoofdraad en de Lelieraad) en ook door Vandertaalen uit de Sweerts-Alliantie (Raadsheer in de Hoofdraad en griffier-comptorist in de Sweerts-Alliantie).

In 1862 gaf Louis de Wilde zijn ontslag als 2e Collateur in de Fundatieraad en de Hoofddeken was er als de kippen bij. Hij liet diezelfde dag nog zijn broeder Joseph tot deze functie aanstellen, waardoor een sterke oppositie ontstond tegen de Provisor. Deze ruzie in de Fundatieraad leidde in 1865 echter tot het verlies van het Provisorschap te Hoegaarden, dat voortaan werd overgenomen door de Provinciale Commissie van Brabant. (zie FS art. 155).

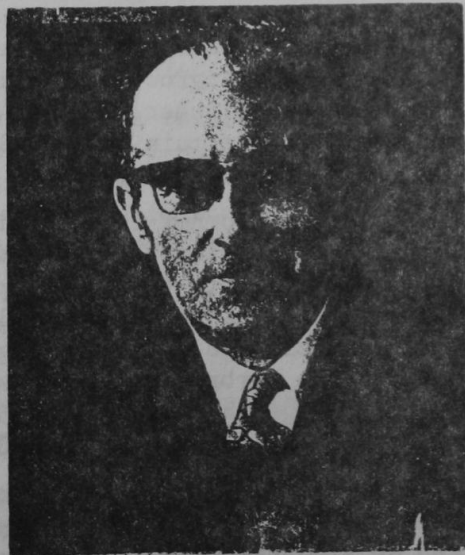
Datzelfde jaar stelde hij zijn eigen 18 jarige zoon Eduard als Griffier-Comptorist aan, ter ontlasting van zijn broeder François die wel Raadsheer bleef. Zwarte wolken kwamen echter overdrijven. Politieke inmeningen en hartstochten braken los in de Sweerts-Alliantie, waar grote verdeeldheid ontstond. Hoog opblaaiende twisten veroorzaakten rond 1870 de ontbinding van de Confrerie, waardoor de Hoofdraad ontroond werd en afgeschaft. Alleen de Gulden Lelie bleef bestaan, door het kordaat optreden van O/Deken Charles Van Nerum, Pastoor te Gottechain.

De familie Lintermans ging alsdan, door haar dubbele afstamming, over naar deze gilde, zonder er echter de minste zetel te bekleden, gezien bij de Lelie alleen naamdragers van het geslacht Van Nerum in de bestuursraad werden opgenomen. Maar dat zou later tot frustratie leiden.

Norbert en Joseph Lintermans bleven evenwel als 1e en 2e Collateur in de Fundatieraad zetelen, waar nochtans in 1873 de plaats van 2e Collateur werd afgeschaft, zodat nog alleen Norbert overbleef. Hij stierf in 1875 en werd door zijn zoon Eduard opgevolgd, aan wie de Provinciale Commissie in 1897 zekere bevoegdheden ontnam, zodat hij nog slechts "advizerend" fungeerde. Na zijn dood in 1906 werd hij niet meer vervangen door een afstammeling uit de Geslachten, want ook bij de Lelie begon alles mank te lopen. De ster van Linte mans was gans uitgedoofd, na gedurende lange jaren, hoog en helder aan de hemel te hebben geschitterd.

Men diende te wachten tot in 1978 alvorens er terug een telg uit het Hoebancx-huys verscheen. Het was Marcel JOSEPH, die in 1979 als Raadsheer in de Confrerieraad werd opgenomen, en zich als een trouwe nakomeling uit de Lintermans-familie aanstelde.

In 1991 werd opnieuw de Raad van de Hoebancx-Struys Alliantie ingesteld, met Marcel JOSEPH als Deken, Victor CLAES als O/Deken en Jos 's JEGERS als Raadsheer. Door het verzaken van Jozef Sweerts aan de titel van Hoofddeken, werd deze in 1991 toegekend aan Marcel JOSEPH, zodat andermaal de kleuren van het Zilver Zwaard, aan kop staan van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden.

Marcel J O S E P H

Hoofddeken van de Confrerie

De man die het "Zilver Zwaard" terug aan kop bracht.

ART. 725 :

BEURSSSTICHTING NOT. EMILE PEETERS

Emile PEETERS werd geboren te Diest in 1843, als zoon van Jean Henri Peeters, burgemeester van Diest en van Thérèse (alias Annette) Lowet. Deze laatste was de dochter van Jean François Lowet uit Overhespen en van Marie Thérèse Françoise Gislaine, Baronesse de 't Serclaes uit Wommersom. En ten slotte was deze laatste op haar beurt, de dochter van Messire Charles Ernest Henri Pepin, Baron de 't Serclaes, Heer van Wommersom, Norderwijk, Walsbergen en Walmersum, Heer tot Hellebeke, Heer te Hurtebeke en Delval, Heer van 't Land van Thoricourt, Heer in Pepingen, Bogaerden, Vroenhoven enz.. en van Marie Madeleine de Nachtegael. Zij woonden op het kasteel te Wommersom tijdens het Schrikbewind.

Emile PEETERS had gedurende 2 j. (1867 tot 1869) als rechthebbende in de 4e graad uit de Mereltak der Sweets-Alliantie, genoten van de studiebeurs uit de fundatie van Deken Henricus Peeters uit Hoegaarden, om rechten te studeren aan de ULB.

Hij werd Notaris te Diest en ook Schepen en woonde er in de Mariëndaalstraat 6. Op 4 en 5 maart 1912 maakte hij voor Notaris Hollanders uit Leuven, zijn testament en stierf in 1913. Emile PEETERS was wel een "iets speciale man", hetgeen duidelijk blijkt uit zijn testament, dat wij hier nader willen bespreken.

Hij vermaakte aan de Provinciale Commissie voor de stichtingen van Studiebeurzen in Brabant, een kapitaal van 100.000 fr., het herenhuis dat hij bewoonde in de Mariëndaalstraat, met aanhorigheden, tuin, gebouwen enz..., alles bij elkaar 77 a 48 ca., een weide te Helenbosch van 3 Ha 25 a 8 ca, een weide onder Caggevinne-Assent omtrent 3 Ha 58 a groot, een perceel land onder Meldert van ongeveer 1 Ha, een weide onder Drieslinter van 1 Ha 9 a 15 ca en een andere weide aldaar van 80 a 30 ca, een huis met tuin te Drieslinter 4 a lca groot en ten slotte nog een vierde weide te Drieslinter van 2 Ha 53 ca 80 ca.

Het herenhuis met prachtig voorhof in de Mariëndaalstraat, waarin hij hoopte te sterven, moest echter het karakter blijven bewaren dat het had, t.t.z. het mocht niet worden verhuurd of verkocht, tenzij om op buurgerwijze bewoond te blijven. Er mocht geen handelshuis, nijverheidsinstelling of klooster worden ingericht; verbintenis die in deze zin aan de kopers in hun akten diende opgelegd te worden en zulks op straf van verbreking van de koop. Het huis met appendiën werd in 1919 geschat op 21.990,55 frs., doch wegens de testamentaire conditiën verloor het een waarde van 10.000 fr.

De Provinciale Commissie mocht bovendien de hogervermelde onroerende goederen behouden of vervreemden, maar al de beschikbare renten dienden tot de stichting en het begeven van de studiebeurzen, evevals al de sommen voortkomend van de verkoop en wel op volgende wijze :

- Met de $\frac{2}{3}$ der renten moesten een of meer beurzen voor de hogeschool worden gesticht,
- en $\frac{1}{3}$ moest besteed worden tot de stichting van een of meer beurzen van een kleiner bedrag, ten behoeve van het middelbaar onderwijs 1e en 2e graad.

En dan stelde hij de regeling op van het begevingsrecht, die door de Commissie stipt diende opgevolgd te worden.

Elke universiteitsbeurs moest 400 fr. bedragen (in 1812) en ten uitzonderlijke

titel, indien zulks verechtvaardigd was, mocht de beneficiënt twee beurzen bekomen, om op deftige wijze zijn studiën te doen. Uitzondering gold voor studenten die hun universitaire studiën zouden doen in een stad buiten hun verblijfplaats of de woning van hun ouders.

Hij drukte ook de wens uit dat de studenten hun studiën zouden doen in de vrije hogeschool van Brussel (waar hij was geweest). Tussen twee aanvragen moest het genot verleend worden aan hem die het verst verwijderd was van de stad waar hij zijn universitaire studiën zou doen.

Als verplichte studiën om het beursgenot te kunnen verwerven, duidde hij de wetenschappen en de geneeskunde, de handels- en consulaire studiën aan, omdat deze faculteiten (toen) weinig of niet begunstigd werden, in tegenstelling met de wijsbegeerte en de rechtswetenschappen, wijl er ook reeds te veel waren voor de godgelæerdheid (sic). Dus stichtte hij twee beurzen voor de wetenschappen en de medecijnen en twee voor de handels en consulaire wetenschappen.

Voor de twee beurzen ten gunste van het middelbaar onderwijs van 1e en 2e graad, bestemde hij 200 fr voor (in 1912), om te studeren in een middelbare school en 300 fr. voor een College of Atheneum (oude of nieuwe humaniora), ten behoeve van de drie laatste jaren van het middelbaar onderwijs.

Tot het genot van zijn stichting riep hij eerst en vooral :

1. zijn verwanten langs moederszijde,
2. vervolgens en bij ontstentenis, de onvermogende jonge lieden van zijn geboortestad Diest, er geboren en verblijvend,
3. bij ontstentenis van deze laatsten, andere landzaten (in België wonende studenten).

Hij ontzegde nochtans zijn beurzen aan :

1. zijn verwanten langs vaderszijde, thans in leven (1912), of hun afstammelingen tot de 4e graad inbegrepen, zelfs wanneer zij te Diest zouden geboren zijn,
2. langs moederszijde, de kinderen en afstammelingen tot de 4e graad, van zijn overleden oom Charles Lowet, welke ook hun geboorteplaats weze.

Noteer dat Emile PEETERS in vete lag met de tak van zijn vader en van zijn oom Charles Lowet.

Aan de stad Diest vermaakte hij bovendien een kapitaal van 1.000 fr. waarvan de jaarlijkse rente ten eeuwigen dage geheel moest worden besteed tot het onderhoud der graven van zijn ouders en zijn eigen grafstede op het kerkhof van Diest.

Deze drie graven moesten door de wettelijke aangestelde van het gemeentebestuur, van onkruid gezuiverd worden en met bloemen versierd.

Een andere som van 4.000 fr. maakte hij aan de stad Diest, waarvan de jaarlijkse rente bij het kapitaal diende gevoegd, tot de dag waarop de stad een nieuwe begraafplaats "extra muros" (buiten de muren) zou aanleggen, om alsdan 1 jaar later het kapitaal met interesten te besteden, tot het overbrengen naar dit nieuw kerkhof van het stoffelijk overschot van zijn ouders en van het zijne, met een eeuwigdurende vergunning van 8 m2.

Een grafmonument in blauwe inlandse steen moest er opgericht worden, ten becrage van 2 à 3.000 fr. (waarde van 1912). De stadsbouwkundige die het plan van het grafmonument zou ontwerpen, moest 300 fr. vergoeding krijgen, genomen uit het kapitaal en renten van 4.000 fr.

En ten slotte moest uit de 1.000 fr. en renten, jaarlijks 40 à 50 fr. worden voorbehouden, om ten eeuwigen dage het grafmonument met omringd tuintje te onderhouden. Over jaargetijden of missen was er nergens sprake. PEETERS gaf door zijn testament aan de stad Diest een ganse boekhouding.

Hij stierf op 8 april 1913 en het was zijn vriend, Advokaat Eugène Marguery uit Leuven, die zijn overlijden kenbaar maakte. Geen enkel familielid stond op zijn doodsbrief vermeld. Hij was ongehuwd, anti-klerikaal, zelfs vrijmetselaar en werd op vrijdag 11 april burgerlijk begraven. Op 25 mei 1914 verleenden de Ministers van Justitie Carton de Wiart en van Binnenlandse Zaken Berryer, machtiging tot uitvoering van het testament, dat in het Staatsblad van 11 juni 1914 verscheen.

Eender wat Emile PEETERS mag geweest zijn, hij bepaalde het begevingsrecht van zijn beurstichtingen veel beter dat Deken Henricus Peeters uit Hoegaarden had gedaan, want de eerste genothebbers waren zijn verwanten, wijs Deken Peeters het voorkeurrecht reeds na de 5e generatie aan zijn verwanten introk.

Uit het beurzenregister kennen wij de meeste verwanten, die van de stichting Emile PEETERS hebben genoten. Zij behoorden allen tot het geslacht van de Zwarte Merel (nakomelingen van Servaes SWEERTS) en meer bepaald tot de takken van zijn oom Eugène Lowet x Anne de Thiennes, zijn tante Julienne Lowet x Charles Thirion en zijn andere oom Joseph Lowet x Julienne Corthouts.

Noteer dat de afstammelingen van zijn oom Charles Lowet x Octavie Blijckaerts uitgesloten waren tot de 4e graad en dat zijn jongste oom Edouard Lowet geen nakomelingen had.

Hieronder volgen de genothebbers per familietak :

- Tak LOWET x de THIENNES

Edmond LOWET ° Wommersom 1915, zoon van Ghislain Lowet en Leona Joris, verwant in de 6e graad met de stichter

Maria LOWET ° Wommersom 1922, zuster van vorige

Clothilde BRACKE ° Leuven 1920, dochter van Theophile Bracke en Henriette Ponsaerts, verwant in de 7e graad

Marie VANDERSMISSEN ° Hasselt 1934, dochter van Eugene Vandersmissen en Alphonsine Ponsaerts, verwant in de 7e graad

Arlette VANDERSMISSEN ° Walbets 1936, zuster van vorige

- Tak THIRION x LOWET

Jules THIRION ° Leuven 1921, zoon van Jules Thirion en Margeurite Stevens, verwant in de 7e graad

Maurice THIRION ° Leuven 1922, broeder van vorige

- Tak LOWET x CORTHOUTS

Henri HOUGAERTS ° Tongeren 1915, zoon van Ant. Hougaerts en Isabelle Lowet, verwant in de 7e graad

Georges HOUGAERTS ° Tongeren 1916, broeder van vorige

Joseph HOUGAERTS ° Tongeren 1918, broeder van vorige

Joseph HOUGAERTS ° Tienen 1946, zoon van Georges Hougaerts (hierboven) en Margueritte Smets, verwant in de 8e graad

- Henri HOUGAERTS ° Tongeren 1950, broeder van vorige
Christiane HOUGAERTS ° Tongeren 1952, zuster van vorige
Georgette LOWET ° Zout-Leeuw 1928, dochter van Georges Lowet en
Melanie Capelle, verwant in de 7e graad
Marie Louise LOWET ° Zout-Leeuw 1926, dochter van René Lowet en
Caroline Warnauts, verwant in de 7e graad
Monique LOWET ° Zout-Leeuw 1929, zuster van vorige
Michel MARTENS ° Heusden 1963, zoon van Petrus Martens en Monique
Lowet (hierboven), verwant in de 8e graad
Marie Louise LOWET ° Antwerpen 1920, dochter van Joseph Lowet en
Madeleine Bouquet, verwant in de 7e graad
Jacques LOWET ° Oostende 1925, broeder van vorige
Guy LOWET ° Brussel 1952, zoon van Jacques Lowet (hierboven) en
Jeaninne Vanden Bempt, verwant in de 8e graad
René LOWET ° Brussel 1954, broeder van vorige
Elena LOWET ° Gent 1973, dochter van Jacques Lowet (hierboven) en
in 2e huw. Christina Smekens, dus half-zuster van
vorige
NB : Merk op dat 10 van de 22 bekende genothebbers, meisjes waren,
waarvan 6 naamdraagsters Lowet.

* * *

Na de heropricting van de Confrerie in 1971, maakte Hubert Van Nerum de stichting Emile PEETERS ook bereikbaar voor de andere stamvertakkingen uit de V Geslachten, zodat volgende afstammelingen ook van een vrij gekomen beurs konden genieten :

- Tak GROENE KLAVER (HUBERTUS SWEERTS)

Christian GOIDTS ° Tienen 1949, zoon van Joseph Goidts en Simone Stockmans, verwant in de 13e graad

Eric RUELL ° Tienen 1968, zoon van Georges Ruell en Brigitte Sweerts, verwant in de 14e graad

- Tak GULDEN LELIE (CAROLUS VAN NERUM x Barbe SWEERTS)

Imelda SOETAERTS ° Tienen 1958, dochter van Gustaaf Soetaerts en Jeanne Vanmol, verwant in de 14e graad

Prisca BUYSMANS ° Tienen 1968, dochter van Romain Buysmans en Sonia Veroeveren, verwant in de 15e graad

Sébastien VAN NERUM ° Schaarbeek 1973, zoon van Raoul Van Nerum en Françoise Schmaal, verwant in de 14e graad

M

Monsieur Eugène MARGUERY, avocat à Louvain a l'honneur de vous faire part du décès de son vieil ami

MONSIEUR

EMILE PEETERS

ANCIEN ÉCHEVIN DE LA VILLE DE DIEST

né le 10 janvier 1843 à Diest, y décédé le 8 avril 1913.

L'enterrement civil aura lieu le Vendredi 11 avril 1913, à 3 1/2 heures de relevée.

Réunion à la mortuaire, rue Mariëndael, N° 6, à 3 heures de relevée.

Diest, le 8 avril 1913.

Diest. — Eug. Thimister-Havermans.

ART. 726 : DE AANTREKKINGSKRACHT VAN DE METROPOOLSTAD
=====

De oudst bekende afstammeling uit het geslacht SWEERTS, die haar geboortedorp Hoegaarden verliet, aangetrokken door de stad Antwerpen, was Françoise Thérèse SWEERTS, ° 1759, dochter van Hubertus Sweerts en Barbe Van Osmael. Zij huwde met Guillaume DEBOES en vertrok naar de Metropoolstad.

Onder het Hollands Bewind week ook haar neef uit naar Antwerpen. Het was Philippe SWEERTS, ° 1788, zoon van Servaes Sweerts en Catherine Nijs. Zijn burgerlijke stand, beroep en vestiging zijn ons niet bekend. Hij moet het er echter goed hebben gesteld, want rond 1840 gingen ook zijn neef Pierre SWEERTS, ° 1809 en zijn nicht Lucia SWEERTS, 1818, beide kinderen van Joannes Sweerts en Catherine Kempenair, zich in de havenstad vestigen, wellicht gelokt door hun oom Philippe.

Pierre werd er herbergier, meer is over hem niet geweten, wijl Lucia ingeschreven stond te Hemiksem als keukenmeid. Daar trad zij in 1847 in het huwelijk met Eduard RELECOM uit Merksem, doch geboren te Loenhout (1). Haar broeder Pierre was haar getuige.

Enkele jaren later was het "le grand départ" van hun nichtjes, de vier gezusters Sweerts, dochters van Servaes Sweerts en Catherine Geens, die allen naar de Sinjorenstad trokken.

Het waren :

- Antoinette SWEERTS, ° rond 1826, getrouwd met Henri HOLTKAMP, van wie Eduard, Hélène, Lena, Maria en Leon
- Anne SWEERTS, ° ca 1828, gehuwd met August RELECOM, misschien nauw verwant met Eduard Relecom, hoger vermeld.
- Melanie SWEERTS, ° 1839, getrouwd met Max FISHER, van wie Eduard, Jules en Emma.
- Elisabeth SWEERTS, ° 1844, in huwelijk met Gérard BALDEWIJNS, van wie Jules.

wijl hun zuster Marie Thérèse SWEERTS, ° 1836, te Merksem, tijdens een van haar bezoeken aan haar zusters, haar man vond, Jean Baptist DEVOS, met wie zij in 1880 trouwde. Zij vestigde zich nochtans niet te Antwerpen, maar lokte haar man naar Hoegaarden, waar hij openbaar omroeper werd.

En ten slotte was er ook nog een bloedverwant uit Goedsenhoven, Jacobus Josephus SWEERTS, ° 1825, zoon van Petrus Sweerts en Gertrude Delimont, die rond 1860 naar Antwerpen was vertrokken en er in 1875 huwde met Geertruida VARION. Zij werden winkeliers in de Offerandestraat. Vooreen was hij er koetsier geweest. Van hen werden geboren : Constant en Adolphe, die op zijn beurt drie zonen had; Hugo, Walter en Reinhold.

Al deze Sweertsen schoten diep wortel in de Sinjorenstad, zodat het bruisend Sweertsbloed er nog sterk aanwezig is.

(1) Medegedeeld door Danny BEECKMANS, aan de hand van officiële akten, waarvoor onze oprechte dank.

ART. 727 : D E U I L dans les L I G N A G E S
=====

Josephte SWEERTS ° Bousval 25.1.1930, fille de René SWEERTS et de Fernande GILSON et épouse de Adolphe LEBEAU, est décédée le 26 février 1993 dans sa maison, rue Monceau du Berger 4 à Bousval.

Elle était petite-fille de Victorien SWEERTS et de Leontine DEMOULIN et arrière petite-fille de Servais SWEERTS et de Joseph BOUSMANS.

Servais SWEERTS, fondateur de la branche de Longueville, était natif de Hougaerde et frère de Jacques (dit Jacobus) SWEERTS, propagateur de la branche de Hougaerde.

* * *

A Ottignies, le 16 mars 1993 est décédé à l'âge de trois ans, Gontran DIERCKX, fils de Sébastien DIERICKX et de Renelde HALFLANTS, petit-fils de Eric HALFLANTS et de Beatrice de WILDE d'ESTMAEL, membres de la Confrérie des V Lignages.

La Confrérie présente aux familles éprouvées, ses plus profondes et sincères condoléances.

ART. 728 : I N H E T H U W E L I J K
=====

Op 24 april 1993 zijn te Tienen in het huwelijk getreden : Gunter STROOBANTS, leerling aan de Koninklijke Militaire School en Mariska VAN NERUM, dochter van Ludo Van Nerum en kleindochter van Emiel Van Nerum, Raadsheer der Gulden Leiegilde.

Adres van de gehuwden : Hoegaardenstraat 28 Bus 1 - 3300 Tienen.

Hartelijke gelukwensen aan het jonge paar.

ART. 729 : DES LIGNAGERS DANS LA GUERRE SECRETE
=====

Nous voulons rendre hommage à tous les Lignagers (par naissance et par mariage), qui ont été enrôlés dans la guerre secrète 40/45.

Veuillez nous communiquer leurs noms et biographies.

Nous ne pouvons pas oublier leur sacrifice.

L'histoire est à eux qui l'ont vécue.

ART. 727 : D E U I L dans les L I G N A G E S
=====

Josephte SWEERTS ° Bousval 25.1.1930, fille de René SWEERTS et de Fernande GILSON et épouse de Adolphe LEBEAU, est décédée le 26 février 1993 dans sa maison, rue Monceau du Berger 4 à Bousval.

Elle était petite-fille de Victorien SWEERTS et de Leontine DEMOULIN et arrière petite-fille de Servais SWEERTS et de Joseph BOUSMANS.

Servais SWEERTS, fondateur de la branche de Longueville, était natif de Hougaerde et frère de Jacques (dit Jacobus) SWEERTS, propagateur de la branche de Hougaerde.

* * *

A Ottignies, le 16 mars 1993 est décédé à l'âge de trois ans, Gontran DIERCKX, fils de Sébastien DIERCKX et de Renelde HALFLANTS, petit-fils de Eric HALFLANTS et de Beatrice de WILDE d'ESTMAEL, membres de la Confrérie des V Lignages.

La Confrérie présente aux familles éprouvées, ses plus profondes et sincères condoléances.

ART. 728 : I N H E T H U W E L I J K
=====

Op 24 april 1993 zijn te Tienen in het huwelijk getreden : Gunter STROCBANTS, leerling aan de Koninklijke Militaire School en Mariska VAN NERUM, dochter van Ludo Van Nerum en kleindochter van Emiel Van Nerum, Raadsheer der Gulden Leiegilde.

Adres van de gehuwden : Hoegaardenstraat 28 Bus 1 - 3300 Tienen.

Hartelijke gelukwensen aan het jonge paar.

ART. 729 : DES LIGNAGERS DANS LA GUERRE SECRETE
=====

Nous voulons rendre hommage à tous les Lignagers (par naissance et par mariage), qui ont été enrôlés dans la guerre secrète 40/45.

Veuillez nous communiquer leurs noms et biographies.

Nous ne pouvons pas oublier leur sacrifice.

L'histoire est à eux qui l'ont vécue.

ART. 730 : REGENTIEDAG - 1993 - JOURNEE de la REGENCE
=====

Op zaterdag 16 okt. 1993 te 15 uur zullen de nakomelingen uit de V Geslachten bijeen komen in de zaal PAX, Tiensestraat te Hoegaarden, voor de viering van de jaarlijkse Regentiedag.

Samedi le 16 oct. 1993, à 15 hrs. les descendants des V Li - gnages se rassembleront à la salle PAX, rue de Tirlemont à Hougaerde, pour fêter la Journée annuelle de la Régence.

Programma^a
-----_e

1. Verwelkoming - Accueil
2. Getrouwheidsbelofte aan de Gildedekens
Serment de fidélité aux Doyens des Gildes
3. Manschap aan de leden uit de Ereraad
Hommage aux membres du Conseil d'Honneur
4. Betekenis van de Regentiedag
Signification de la Journée de la Régence
5. Fundatiedicht der Geslachten
Poème de fondation des Lignages
6. Een historisch vijfvoudig blazoen
Un blason historique quintuple
7. Dia-projectie 250ste verjaring Confrerie
Projection de diapos du 250ème anniversaire de la Confrérie
8. Posthume dank aan Albert Rimanque
Gratitude posthume à Albert Rimanque
9. Kroning van de Kegelkoning 1993
Couronnement du Roi des Quilles 1993
10. Rituele demonstratie door de Orde van de Moutstock
Démonstration rituelle par l'Ordre du Fourquet
11. Het Familie-archief der Geslachten (met tentoonstelling)
l'Archive des Lignages (avec exposition)
12. Voorstelling van het Stamboek SWEERTS
Présentation de la Généalogie SWEERTS

* De Braken en waardigheidstekens zullen worden gedragen.

Les Colliers et signes de dignités seront portés.

P.S. Gezien de grote mogelijkheid te Hoegaarden inzake snackbars en restaurants, zullen er geen sandwiches worden gemaakt en dus ook geen inschrijvings- of deelnemingskosten worden gevraagd.

Vu la grande possibilité à Hougaerde en matière de snackbars et restaurants, il n'y aura pas un service de sandwiches, et par conséquent pas de frais d'inscription ou de participation.

Wees talrijk op het Regentiefest - Soyez nombreux à la fête de la Régence

ART. 731 : HET STAMBOEK S W E E R T S

=====

Het Stamboek SWEERTS, dat op de Regentiedag van 16 okt. 1993 zal worden voorgesteld, draagt de titel " GESLACHT SWEERTS EN AFSTAMMENDE FAMILIES VANAF 1518 ". Het is uit het Sweertsgeslacht dat de vijf familietakken sproten, die ingevolge de testamentaire studiebeursstichting van Landeken Henricus Peeters, in 1741 tot de oprichting zijn overgegaan van de Confrerie der V Geslachten.

Het werk omvat 160 blz. en behandelt de takken Hoegaarden, Bost, Longueville en Goetsenhoven, met hun veelvuldige twijgen en groot aantal afstammende en verwante families, versierd met akten en fotos.

De publikatie bevat een goed gedetailleerde inhoudstafel, diverse stambladen en een klapper van meer dan 500 familienamen. Het is het schoonste geschenk dat U aan Uw kinderen kan geven.

Het boek kan op de Regentiedag worden bekomen aan de uitzonderlijke prijs van 380 fr. Dit geldt ook voor alle voorinschrijvingen op prk nr. 000-0895026-07 van de Confrerie der V Geslachten, die voor 10.10.93 worden geboekt. Wie zijn exemplaar aan huis verlangt, voegt er 50 fr. bij voor verzendingskosten.

Voor alle latere bestellingen (na 10.10.93) wordt de prijs bepaald op 400 fr. (+ 50 fr. voor verzendingskosten).

Handelt snelt, want het aantal beschikbare exemplaren is beperkt. Voor alle verdere inlichtingen, zich wenden tot de uitgever : Hubert Van Nerum, Maquisstr. 44 - 1140 Brussel (tel. 02.7348163).

LA GENEALOGIE S W E E R T S

=====

La Généalogie SWEERTS sera présentée la Journée de la Régence du 16 oct 1993 et porte le titre "LIGNAGE SWEERTS ET FAMILLES ISSUES DEPUIS 1518". C'est du Lignage Sweerts que sont issues les cinq branches, qui suite à la fondation testamentaire des bourses d'études du Doyen Henri Peeters, ont fondées la Confrérie des V Lignages en 1741.

Le volume contient 160 pages et traite les branches de Hougaerde, Longueville, Bost et Gossoncourt, avec leurs multiples rameaux et grand nombre de familles descendantes et apparentées, illustré d'actes et de photos.

La publication comporte une table de matières bien détaillée, différents tableaux généalogiques et une liste de patronymes de plus de 500 noms.

C'est le plus beau cadeau que vous pouvez faire à vos enfants.

Le livre peut être obtenu la journée de la Régence au prix exceptionnel de 380 frs. Ceci est également valable pour les pré-inscriptions (avant le 10.10.93) au ccp nr. 000-0895026-07 de la Confrérie des V Lignages de Hougaerde. Pour les envois à domicile, veuillez ajouter 50 fr. comme frais d'expédition. Pour les commandes ultérieures, le prix sera fixé à 400 frs. (+ 50 frs; pour frais d'expédition)

Ne tardez pas, car le nombre d'exemplaires disponible est limité. Pour tous renseignements, s'adresser à l'auteur : Hubert Van Nerum, rue du Maquis 44 - 1140 Bruxelles (tél. 02/7348163).